

pose

velikonoční

2026 / XXVII. ročník

„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám...“

(Jan 14, 27 a)

„... přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.““

(Jan 20, 19 b)

Milí bratři, milé sestry,

jaro je obdobím, kdy se toho v našich životech zpravidla hodně děje. Hodně toho prožíváme i ve sboru a máme z toho radost. Je za námi seniorátní setkání, chystáme se na zájezd na Slovensko, někteří dokonce do Ameriky. Bude Noc kostelů. To vše je náročné na přípravu.

Někdy se právem cítíme přetížení. Může se nám zdát, jako bychom byli hráči stolního tenisu a ze všech stran na nás létají míčky a my je máme všechny odpinknout do soupeřova pole... A to ještě budme rádi, pokud jsme alespoň zdraví ....

Ježíš nám i do této situace připomíná, že nám dává svůj pokoj. A doslova říká, že nám ten svůj pokoj odkazuje. Jako dědictví do budoucna. Svým učedníkům tohle kdysi pověděl do situace nesrovnatelně těžší, když jim kvůli jejich víře hrozilo pronásledování a možná dokonce smrt. Ne, to neznamená, že bych chtěl říci: vida, jak to máme proti nim snadné, tak o co jde? Jistě náš Pán rozumí i naší únave a přetíženosti. A taky nás povzbuzuje a potěšuje. Jsem s vámi se svým pokojem. Zanechávám vám jej, abyste měli jistotu, že vás nic nemůže ode mne odloučit. Nemusíte se bát. Máte nač se těšit.

Slubuje nám, že nám dá sílu do života a chuť k dílu, které konáme ve světě i v církvi. Věřím, že

dá i sílu, abychom měli čas na společenství sboru. Na setkávání s druhými. Na svoje duchovní přátele. A samozřejmě na svoje nejbližší, na své rodiny. Jistě k tomu patří i svoboda rozhodnout se, že se nemusím být u všeho. A taky věřím, že Pán může dát nové a ochotné lidi, kteří se budou na Božím díle chtít taky podílet. Vyhlížejte je a neváhejte je oslovit.

To první slovo o pokoji pronesl Ježíš učedníkům ještě před svým ukřižováním. A to jeho slovo platilo a platí, tím více, když víme, že byl vzkříšen a je živý. Když vstoupil mezi učedníky zavřenými dveřmi, tohle slovo zaznělo znovu. I s dechem Ducha svatého...

Pokoj vám. Pokoj vám všem přetíženým, unaveným a nepokojným, ale současně těm, kterým v životě o cosi podstatného jde. Se vzkříšeným Kristem přeče zvítězil život.

Milí bratři a milé sestry, přeji vám všem v této době mezi velikonocí a letnicemi Boží pokoj a Boží ochranu i pomoc. A taky vám přeji, abyste se i ve všedních dnech setkávali s milými a usměvavými lidmi, ať už spolupracovníky a kolegy, nebo třeba prodavači, úředníky policisty, lékaři a mnoha dalšími. A taky se snažme být sami takoví...

Váš Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři Posla,

tentokrát jste otevřeli dvojčíslo Posla – děje se toho v našich osobních životech, ale i v našem sboru tolik, že zkrátka někdy prostě nejsme schopni připravit čísla s měsíční pravidelností, obzvláště když do každoměsíční přípravy ještě vstoupí příprava mimořádného Posla se zprávami jednotlivých aktivních skupin v našem sboru před VSS. Takže se tentokrát hodně ohlížíme za bohatým a pozhnaným velikonočním časem, za pestrostí sborových aktivit a rozmanitostí služebníků, kteří se na nich podíleli. Vděčnost je to slovo, které mě napadá pokaždé, když posílám k sazbě nového čísla fotografie a nevím, kterou vybrat dřív.

A pak ještě jedno slovo aktuálně rezonuje naším komunikačním prostorem – všimli jste si? Je to slovo ODVAHA. Objevilo se nedávno v nedělním kázání bratra faráře, bude tématem Noci kostelů, vybrali jsme si ho jako téma letošního Pteňáku... a vůbec na něj narážím a narážíme častěji, než bývalo zvykem. Nejspíš prostě „nazrál čas“ to slovo oprášit. Vnímala jsem v posledních letech ve společnosti spíše slova, která volala po toleranci, vzájemném

porozumění, do jisté míry upozaďování svých názorů za účelem společného konsenzu. Ne že by to všechno nechtělo odvahy. Chce. Ale to slovo v sobě zároveň obsahuje i složku výrazné aktivity. Ano, někdy i boje. Třeba i se sebou samými, s našimi představami, naší tvrdostí, neústupností, očekáváním toho, co mají dělat „ti druzí“. V naší společnosti, vysmívající se zejména ve virtuálním prostoru čím dál více smyšlností církví, bude možná potřeba sebrat odvahy a jasně se přiznat k naší víře, nestydět se za ni, neustupovat z vyznavačských kristocentrických pozic ani tehdy, když nám někdo bude říkat, že takhle nikoho neoslovíme, že je potřeba být pouze takzvaně „nizkoprahové“ společenství. Opak je pravdou: nejasností a nezřetelností nikoho neoslovíme. Dnešní svět potřebuje odvahy. Odvahu pravdy, odvahu lásky, odvahu víry, odvahu ke srozumitelnosti, odvahu ke zřetelným formulacím, které nematou, ale ukazují cestu. Odvahu k modlitbě.

Radost z odvážných vykročení (i ze sebe sama) vám za redakci Posla přeje

Jana Vrajová

Narozeniny v dubnu

6. 4. | Jaroslav Teplý

8. 4. | Marta Vrbová

13. 4. | Pavel Laitoch

14. 4. | Veronika Konečná

16. 4. | Petra Hindošová

19. 4. | Eva Holasová

19. 4. | Zdeňka Ryšavá

26. 4. | Jarmila Svobodová

1. 4. středa	19.00	Sešlost	
2. 4. čtvrtek	18.00	pašije podle ev. Marka	
3. 4. pátek	9.00	bohoslužby s večeří Páně – Velký Pátek	<i>Jan Lukáš</i>
5. 4. neděle	9.00	bohoslužby s večeří Páně a křest – Boží hod velikonoční	<i>Jan Lukáš</i>
6. 4. pondělí	9.00	bohoslužby velikonoční pondělí	<i>Jan Lukáš</i>
9. 4. čtvrtek	10.00	Seniorklub	
10. 4. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
12. 4. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
13. 4. pondělí	17.00	vikárka	
14. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
15. 4. středa	19.00	Sešlost	
17. 4. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
18. 4. sobota	9.00	setkání farářů a kurátorů MSS	
19. 4. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
	18.00	biblická hodina	
23. 4. čtvrtek	14.00	kurz ETF	
24. 4. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
26. 4. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Miloš Vavrečka</i>
27. 4. pondělí	17.00	vikárka	
28. 4. úterý	18.00	biblická hodina	
29. 4. středa	19.00	Sešlost	
30. 4. čtvrtek	14.00	Seniorklub	
3. 5. neděle	9.00	bohoslužby s večeří Páně	<i>Jan Lukáš</i>

Každou středu v 18.00 modlitební skupina.

Rozloučení

5. 3. 2026 jsme se rozloučili se sestrou PhDr. Kristinou Fialovou – 95 let

Oddáni byli

7. 3. 2026 Miriam Batlová
a Peter Záthurecký

Ze života sboru

Na Květnou neděli 29. 3. v našem sboru
poprvé kázala výpomocná kazatelka
Pavla Michnová

Pokřtěna byla

V neděli 5. 4. 2026 byla pokřtěna Lea Batlová.

V neděli 19. 4. 2026 byla pokřtěna Karolina
Mišove.

Narozeniny v květnu

5. 5.	Karel Kachtík	20. 5.	Marta Solichová
12. 5.	Martin Solich	20. 5.	Marek Vraj
14. 5.	Marta Schulmeisterová	24. 5.	Anna Chrastinová
15. 5.	Lubomír Jeništa	25. 5.	Věra Obkráčilová
19. 5.	Helena Korandová	26. 5.	Dagmar Konečná
19. 5.	Libuše Janošíková	31. 5.	Josef Tošenovský
20. 5.	Zdeňka Blaťáková		

3. 5. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
4. 5. pondělí	18.00	schůze staršovstva	
5. 5. úterý	18.00	biblická hodina	
7. 5. čtvrtek	10.00	Seniorklub	
10. 5. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Pavla Michnová</i>
	13.00	bohoslužby DD Chválkovice	
12. 5. úterý	18.00	biblická hodina	
13. 5. středa	19.00	Sešlost	
14. 5. čtvrtek	18.00	bohoslužby – Nanebevstoupení Páně	<i>Jan Lukáš</i>
15. 5. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
16.–17. 5.		zájezd do sboru v Levoči	
17. 5. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Ondřej Bláha</i>
19. 5. úterý	18.00	biblická hodina	
21. 5. čtvrtek	14.00	kurz ETF	
24. 5. neděle	9.00	Svatodušní neděle – bohoslužby s VP	<i>Jan Lukáš</i>
25. 5. pondělí	18.00	Svatodušní pondělí – bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
26. 5. úterý	18.00	biblická hodina	
27. 5. středa	19.00	Sešlost	
28. 5. čtvrtek	14.00	Seniorklub	
29. 5. pátek	18.00	NOC KOSTELŮ	
31. 5. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Daniel Tomeš</i>
2. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
4. 6. čtvrtek	14.00	Seniorklub	
5. 6. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
7. 6. neděle	9.00	bohoslužby s Večeří Páně	<i>Jan Lukáš</i>

Každou středu v 18.00 modlitební skupina.

Noc kostelů 29. 5. 2026

Téma: Odvaha

Program v našem sboru:

- 18:00 Úvodní slovo
- 18:05 Hrají studenti Konzervatoře evangelické akademie
- 18:45 Panelová diskuze s hosty na téma odvaha
- 19:30 Odvaha stokrát jinak / hraje a zpívá kapela Bohdanband /
- 20:00 Jak probíhají evangelické bohoslužby /Obrazová prezentace A. Jeništy/
- 20:30 Varhanní pohlázení Šimona Bláhy
- 21:00 Odvaha stokrát jinak / hraje a zpívá kapela Bohdanband /
- 21:45 Biblické a historické postavy odvahy a víry / farář Jan Lukáš /
- 22:00 Evangelická mládež zpívá
- 22:30 Varhanní pohlázení Šimona Bláhy
- 23:00 Závěrečná modlitba

Maľovanie v duši

Kristína Kotorová

Maľovanie v duši

Symfónia farieb, čo až drása.

Maľovanie v duši

Byť umelcom, čo tuší,

kde je zahalená v hmote večná krása.

Na palette farieb vyjadrené tóny.

Do tónov piesne zaodeté emócie ako zvony,

čo rozozvučia srdce, prevodník duše a tela,

aby sa jej jemná krása v hmote rozoznala.

Maľovanie v duši

Umelecké dielo, v ktorom je skryté bytie.

Čím silnejšie spojenie, o to skutočnejšie žitie.

A prebývanie v Pravde,

ktorá je dokonalosť Lásky.

Jednota srdca a života.

Do Slova pospájané hlásky.

Ze schůze staršovstva 30. 3. 2026

„Dubnovou“ schůzi jsme přesunuli kvůli časové tísní na poslední březnové pondělí. Bylo právě po Květné neděli, a proto jsme zpívali píseň *Na oslátku malém* (EZ 529). **Pobožnost** připravila Jana Vrajová. Základem byl oddíl z Matoušova evangelia: *Vjezd Ježíše do Jeruzaléma*. (Už je to tady, bude ráj na zemi, cítíme euforii, stojíme na správné straně. Emoce jsou risk, je to však projev aktuální důvěry. Můžeme se připojit svojí vlastní vírou, svým srdcem).

Hodnocení uplynulého období

Konala se **Večeře se staršovstvem**. Přišli členové současného staršovstva a jejich partneři, členové bývalých staršovstev, mládež. Proběhl otevřený rozhovor, hovořila mládež, zve na „křeslo pro hosta“ (líbila se jim návštěva Petry Chovancové s ukázkou první pomoci), staršovstvo informovalo o proběhlé rekonstrukci, o sloučení se sborem ve Šternberku.

Na **Výročním sborovém shromáždění** byl zvolen br. farář Jan Lukáš na další volební období (1. 7. 2027 – 30. 6. 2029). VSS schválilo také spojení sborů olomouckého a šternberského, od 1. 1. 2027 se šternberský sbor stane kazatelskou stanicí. Na VSS se četla smlouva, připravená staršovstvy, a kromě jedné poznámky o počtu náhradníků v budoucím společném staršovstvu z pléna nepadl žádný dotaz. Po VSS br. Bartušek upozornil br. kurátora, abychom si pohlídali procedurálně převod nemovitostí. To by mělo proběhnout na podzim spolu s přepisováním energií.

Proběhlo také VSS ve FS Šternberk, kde se také schvalovalo sloučení sborů. Ve Šternber-

ku diskuse nad jednotlivými body proběhla, také ve Šternberku byla smlouva o sloučení schválena. Šternberští vyjádřili vděčnost za to, že je olomoucký sbor vezme pod svá křídla.

Konal se komponovaný večer nad výběrem z korespondence Jana Hellera. Večer připravil a uváděl Mikuláš Vymětal, který knihu **Otevřené nebe, otevřená srdce** uspořádal. Šimon Bláha doprovázel na varhany. Vystoupili pozvaní hosté, také lidé z publika pěkně vzpomínali. Bylo to důstojné, milé a spontánní vzpomínání.

Co se chystá?

V sobotu 18. dubna od 9 hodin se bude v našem sboru konat **setkání farářů a zástupců sborů moravskoslezského seniorátu**. Tématem jsou příklady dobré praxe ve sborech. Vystoupí např. Otakar Humplík z Karviné, kde vybudovali jako průkopnické místo nový sbor, tzv. K2.

2. května odlétají do USA zástupci našeho sboru (Jana Vrajová, Janča Vrajová, Jan Dostál, Jiří Staš + zástupce za ETF Šimon Bláha) **na konferenci do Pittsburghu a do Athens**. Konference bude trvat 5 dní, poté se na 2 dny přesunou do Athens. Zde budou mít prezentaci se vzpomínkou na uplynulá společná setkání v rámci partnerství s Athens.

Technická komise

Proběhla schůzka s Jakubem Halašem, kterému bylo představeno současné **vytápění** v kostele a sborových prostorách a současné potřeby sboru na vytápění. Bude vypracován návrh na nové vytápění. Současná topidla jsou funkční, vyžadují však nákladné opravy. Mění se situace na trhu s energiemi. Zvážit různé jiné způsoby vytápění, možnost přepínat se mezi různými způsoby, možnost z části garáže udělat technickou místnost, umístit kotel. Vše je

nutné propočítat. Plynová topidla mají vývody do fasády, kterou také chceme opravovat, bylo by dobré vyřešit topení ještě před rekonstrukcí fasády. Technická komise se sejde do příští schůze staršovstva.

Různé

- Grantová komise připravuje žádost pro DARP na rok 2027 pořízení omyvatelných plastových kelímků s potiskem (sborový merch) pro dobroponče a buřtování.
  - O adventním období znovu vystavíme vyřezávaný betlém br. Janošika
  - Informace o hospodaření sboru jsou k dispozici u br. pokladníka
- Staršovstvo ukončilo svou schůzi ve 20:33 písní *Tvá, Pane, láska* (EZ 717) a modlitbou.

Podle zápisu pro Posla připravila Adéla Gabrielová

Letošní výroční sborové shromáždění bylo výjimečné, protože volební. V opakované volbě jsme si na tři roky zvolili bratra faráře Jana Lukáše. Jsme velmi vděční za službu, kterou pro náš sbor koná, radujeme se z ní a těšíme se na další spolupráci!

jv

Jsmen na zrušení? Ne!

Takový název měla seniorátní konference zástupců sborů, která se konala 18. 4. u nás v kostele. Seniorátní výbor ji koncipoval jako soubor vystoupení dokládajících to, co ve sborech funguje, z čeho se radujeme. A že toho bylo! Najednou jako by se projasnila ta tíže, která nás mnohdy drtí: že jsme malí, že bojujeme o přežití atd. Ano, je to tak. Ale té práce, dobré a pozeňnané, která za našimi sbory i jenom v našem seniorátu je! Úvodní příspěvek měl bratr Otmar Humplík, výpomocný kazatel, který se podílí na misijní aktivitě naší církve v Karviné. Následovala vystoupení představitelů oslovených sborů, za naše společenství promlouval bratr kurátor Marek Vraj a bratr Ondra Holubec, který rovněž pro všechny účastníky konference

JSME NA ZRUŠENÍ? NE!
 ANEB CO VE SBORECH FUNGUJE
 (PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE ZE ŽIVOTA SPOLEČENSTVÍ ČCE)

ČESKOBRASTRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ

18 duben 2026 **Začátek v 9:00**

Evangelický kostel Olomouc | Husova 1

navaril k obědu skvělý segedínský guláš. Měli jsme možnost se rovněž sdílet ve skupinkách vedených členy seniorátního výboru a přispět tak k vzájemnému seznámení se napříč seniorátem. Rozjžděli jsme se povzbuzeni do svých sborů a s radostným ujištěním, že naše práce je v mnoha ohledech smysluplná a i pro společnost, v níž žijeme, přínosná.

jv

Otevřené nebe i otevřená srdce uvedení knihy korespondence Jana Hellera

Bratr farář Mikuláš Vymětal inicioval i edičně připravil vydání knihy dopisů významného evangelického teologa Jana Hellera. I u nás v Olomouci jsme se sešli ke společnému setkání při uvedení této knihy na trh. A věřím, že všichni, kdo přišli, odcházeli povzbuzeni – ukázky z dopisů, které byly součástí prezentace, byly silným dokladem víry kultivované hlubokou erudicí,

která dáva životu smysl turbulencím společenského dění navzdory. Načasování vydání knihy nemohlo vyjít lépe.

jv

Biblista se srdcem na dlani / k památce prof. Jana Hellera /

V loňském roce by se náš evangelický starozákonník a religionista, profesor Jan Heller (1925–2008) dožil stovky. Považoval jsem za čest, že v našem sboru mohla nedávno proběhnout slavnost uvedení výboru z jeho korespondence „Otevřené nebe a otevřená srdce“. V dvouhodinovém programu toho zaznělo mnoho. Předkládám mých pár osobních vzpomínek na tohoto muže, výraznou postavu naší bohoslovecké fakulty a mého ročníkového profesora.

Studium teologie jsem započal v září roku 1983. Bratr profesor Heller nás hned zkraje nadchl. Jednak svou teologickou odborností, se kterou dovedl nám začátečníkům odkrývat první vhléd do Starého zákona při přednáškách z praktické znalosti. To skriptum, psané ještě na stroji a cyklostylované – mám dodnes. Rozhodně to nebyla suchá a nezáživná faktografie k našprtání z paměti kvůli zkoušce. Dovedl nám látku zpopularizovat různými příměry a ilustracemi a nabízel netušené obzory. Ale taky jsme si ho oblíbili pro jeho laskavou bezprostřednost a ryzí lidství.

Měl originální smysl pro humor. To od něho mám následující anekdotu, kterou jsem dával často k dobru a která nese výrazný rys normalizační doby: „Vyjde nařízení Ministerstva kultury ČSSR, aby každý náboženský představitel v zemi měl zřetelně označené služební vozidlo. Ve stanovenou dobu probíhají policejní kontroly. Jede katolický kněz a na kapotě má kříž. Pak jede evangelický farář s dobře viditelným kalichem. A pak jede židovský rabín – a nic. Příslušník VB se ptá: „Rabbi, vy jste nezaznamenal ministerské nařízení o povinnosti označovat vozidla náboženských představitelů?“ No a rabín odpoví: „Ale já mám označené vozidlo!“ A můžete mi ukázat kde?

„Na to rabín: „Tak se přece podívejte, jak mám krásně obřezaný výfuk...“

Když to bylo nutné, dovedl se taky rozčítit. Nesnášel lajdáctví. Zcela náhodou jsem byl nechtěně přítomen tomu, jak velmi ostře vyčínil jednomu studentovi. Byl velkorysý a měl trpělivost. Ale nenechal si líbit, když někdo jeho dobroty zneužil.

V celém svém životě nesl velký kříž, který nazýval ostnem Pavlovým. Bylo to těžké alergické astma a později plicní rozedma. Část léta trávil v plicním sanatoriu ve Vysokých Tatrách. V jednom ze svých zřejmě posledních hromadných dopisů ze srpna roku 2007, v němž bilancuje svůj život, popisuje pozdější zdravotní komplikace takto: „Sestřička Bolest byla mi z mých blízkých ta nejvěrnější. Ale nežebrám. Bez nich bych jistě nebyl to, co jsem. Jen jsem se před některými bližními styděl, když jsem byl sevřený a malátný, že neumím radostně svítit jako jednoduší „broučkové“. V dopise taky zazní: „Měl jsem být často statečnější, rozhodněnější, odvážnější, otužilejší.“ A dále: „Mám daleko do hrdinů víry.“

Ale současně jsou jak tento, tak i ostatní dopisy plné vděčnosti a připravenosti stát se Božím nástrojem. Právě takto vyznívají i slova: „V mém pohledu pravý křesťan nemá – nebo lépe: nemusí mít – srdce překypující city a plné nadšeného odhodlání, co vše udělá a dokáže, když mu bude Pán Ježíš trochu pomáhat, ale má je prázdné před Bohem a tak připravené, aby on sám je znovu naplnil tím, co se jemu líbí.“

Měl jsem být ... ale nebyl. Ať už mohl či nemohl to nebo ono, není snad takovýto pohled na vlastní život hlubší, nežli kdyby podal výčet všech svých úspěchů?

Jan Heller byl erudovaným a hlubokým myslitelem. Úzkostlivě se ptal, jestli výdobytky

jeho kritické textové a teologické práce někoho duchovně nezraní. Obzvláště po listopadové revoluci vedl četné rozhovory i korespondenci s některými charismatiky a fundamentalisty, kteří se jej občas snažili obviňovat z malé víry. Nenechal se odradit a trpělivě zůstával v rozhovoru tak dlouho, jak jen to bylo možné.

V první polovině 90. let, když jsem sloužil ve Štramberku, jsem se rozhodl pozvat ho na návštěvu do sboru. Napsal mi krásný dopis s omluvou, že mu zdravotní stav již nedovoluje po sborech cestovat. Matně si vybavuji, že jsem

mu navrhol téma krutosti ve Starém zákoně a téma utrpení. Ten jeho laskavý omluvný list už nemám. Ale dodneška si pamatuji, že v něm psal o Kristově kříži. S tím, že poznamenal: „Jakékoli lidské utrpení je hrozné, ale i trpící člověk je hříšný. Ale utrpení a zabití nevinného Božího Syna – to je hrůza všech hrůz...“

Milý pane profesore, mockrát děkujeme za vše, čím jste nás obohatil. Nezapomeneme.

Jan Lukáš, farář

Koncert KEA

Postně velikonoční koncert KEA zaplnil celý kostel. Pěkný hudební zážitek i průvodní slovo Aleše Wrany.

Pašije

Ohlédnutí za velikonočním časem – několik fotografií z pašíjí, připravených tentokrát Bohdanem Gallatem, Dankou Vrajovou, Ondřejem Bláhou, Adélou Gabrielovou a Nadou Koblihovou. Zpěvem rovněž posloužila Bety Vrajová.

Večeře se staršovstvem

Již tradiční setkání staršovstva s členy sboru u společného jídla před výročním sborovým shromážděním.

Nejmladší účastnice ☺

Tečka za jedním jubileem

Před měsícem si náš sbor připomněl 120. výročí ustavení olomouckého evangelického sboru. Přiznám se, že mně zas toto výročí tolik neoslovuje, jedná-li se o úřední razítko na dokumentu, který potvrzuje jen to, co ve skutečnosti už tady bylo. On totiž ten sbor tady podle mínění tehdejších našich předchůdců bratří a sester ze Střední Moravy byl a existoval, i když formálně jako kazatelská stanice reformovaného evangelického sboru ve Vanovicích.

Potíže s úřady byly vždy. Nepružnost není výsadou poslední doby. **7. února 1904** zástupci sborů přerovského, prostějovského, svébohovského a olomouckého projevili „úplný souhlas s návrhem statutu budoucího farního sboru Olomouckého, jakož i s rozpočtem, který k tomuto statutu jest přiložen a zavazují se, že s uskutečněním jeho a všeho, což k účelu k tomu třeba bude, usilovat budou.“ Bez ohledu na tehdejší skutečný stav dle zákona používali označení „sbor“. Téměř za dva roky (2.12.1905) se na schůzi staršovstva konstatuje: „Jednání o akci za osamostatnění sboru přes všechny urgencye žádost leží dosud u církevní rady. Tím trpí sbor mravně i finančně; stanoveno vyslati deputaci do Vídně ve dnech co nejbližších“.

Dnes už ne zjistíme, zda někdo do Vídně jel, ale skutečností je, že za necelé dva měsíce **26. ledna 1906** sbor obdržel listinu vystavenou vídeňskou Vrchní církevní radou h.v., na základě níž byla kazatelská stanice v Olomouci prohlášena farním sborem s příslušností tehdejších politických okresů Olomouc, Prostějov, Kroměříž (jmenovitě s obcemi Kyselovice a Břest), Přerov, Hranice, Šternberk, Rýmařov, Šumperk, Zábřeh a Litovel. Tato

působnost však nebyla jen formální, uvědomíme-li si, že v té době bylo vyznání každého občana úředně evidováno a výuka náboženství ve školách byla povinná a povinností sboru bylo ji zajišťovat v celém jmenovaném regionu. Tak sbor konečně získal i to „úřední razítko.“

Pro nás je dnes překvapující třeba, že sbor byl konečně i úředně ustanoven, ale farář byl zvolen až na podruhé. Nesešel se totiž dostatečný počet 35 mužů, aby byla volba platná a ženy tehdy i v evangelické církvi neměly volební právo. Bratři už asi byli tak unaveni dlouhodobým úředním řízením a navíc přesvědčení, že sbor existuje i bez toho razítka vídeňské církevní rady a svého faráře mají už 10 let. Proč by ho měli tedy volit. Jaká paralela s letošním výročním shromážděním (letos 80 bratří i sester dohromady) až na to, že dnes už si ceníme i té druhé poloviny sboru, jež ženy tvoří jako stabilizující a odpovědná část. Tehdy neměly do staršovstva ani přístup. Teprve v roce 1920 na jednání staršovstva byly připuštěny dvě ženy, a to pouze jako doprovod svých manželů, neboť pánové sami si nevěděli rady s přípravami slavnostního otevření nově postaveného kostela. Uvnitř sboru v roce 1906 tedy zřejmě vše proběhlo pouze s tímto drobným zádrhelem.

Ne tak navenek – v nacionálně i nábožensky vyhraněné Olomouci. To okolí nepřející evangelíkům se ozvalo velmi brzy. V úvodníku NAŠINCE – hlavních českých (katolických) novin se v dubnu 1906, tedy už po 3 měsících objevil tento text:

A jak protestantismus je nepřítelem katolicismu, tak zrovna je nepřítelem české ná-

licismu, tak zrovna je nepřítelem české ná-

rodnosti, neboť rozšiřování protestantismu znamená šíření germanizace.

Samozřejmě se ozvala i ta druhá větší část olomoucké veřejnosti – německá, spojená úzce s císařským trůnem, a neváhala české evangelíky označit jako agenty pruského krále.

Neměli to tedy čeští evangelíci tehdy jednoduché, museli se bránit, avšak nijak jinak než osvětou. Ten očerňující článek v Našinci i přístup německé majoroty v Olomouci byl podnětem k založení spolku českých evangelíků nazvaného Kostnická jednota s ústředím v Praze v čele s Čeňkem Duškem a Dr. Adolfem Luklem – pradědečkem našich milých Markových. Možná, že zakladatelé tohoto spolku si ani neuvědomili, jaké dílo pro budoucnost vytvořili. V době komunistické nadvlády soudruzi opomněli včas Kostnickou jednotu zrušit. Tak zůstala jako soliter, jehož jménem mohly nekatolické církve v rámci ekumeny uskutečňovat i „nekultovní“ činnost (přednášky, koncerty), což bylo katolické církvi po dobu 40 let v plně šíří upíráno.

Čtenář, který dokázal přečíst výše uvedené až sem, jistě pochopil, že vše je napsáno s určitou nadsázkou. Ten 26. leden 1906 je pro olomoucký evangelický sbor jistě mezníkem v jeho historii. Je však třeba zdůraznit, že tento den by se nestal pro nás jubilejním, kdyby před 10 lety (v roce 1896) se nesešlo 5 bratří, kteří měli sílu založit spolek s jediným posláním – vybudovat důstojný evangelický chrám Páně a zřídit samostatný evangelický reformovaný sbor v Olomouci. Je na místě si je připomenout: Jan Esteřák, Antonín Daněk, Matěj Klimt, Gustav Vávra a Josef Mikšovský. My už je dnes neznáme, aspoň že existuje fond rodiny Mikšovských, který tak mladé generaci připomíná jméno nesrovnatelně největšího donátora sboru. Obdivujeme dnes jejich sílu

odhodlání, asi byli vedeni příkazem ze Starého zákona „budujte dům! V něm budu mít zaslíbení, v něm se oslavím, praví Hospodin“ Z proctví 1. kapitoly proroka Agea totiž vyzaržuje naděje, že Hospodin dobrému dílu požehná a jejich modlitby budou vyslyšeny. A vůbec jim nevadilo, jestliže na první ohlášené české bohoslužby se nedostavilo ani 10 věřících.

To základní rozhodnutí v první fázi dokonce bez prostředků však zapustilo tak pevné kořeny, že do 7-mi let se sbor rozrostl v rozkošatý strom, ačkoliv formálně jako sbor neexistoval ještě 3 roky. V dubnu roku 1903 se rozhodl postavit vlastní stánek a na Nový rok 1904 se mohl poprvé sejít ve své vlastní modlitebně, dokonce se štukovaným stropem, který i dnes můžeme obdivovat. Je až neuvěřitelné, že od jednání s architektem do otevření nově postavené modlitebny uběhlo přesně 176 dnů! S jakou radostí potěšením si pak mohli připomínat slova Žalmistova: „Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdeme do Hospodinova domu!“

Uvádím to vše proto, abychom si připomněli, co předcházelo onomu jubileu a proč tento oslavovaný den nevznikl pouze rukou úředníka z Vídně, ale trvalou prosbou Boha o pomoc a požehnání pro dílo, kterého nelze pouze lidským úsilím dosáhnout.

Těch legendárních „pět bratří“ prochází celým dnes již 130-letým obdobím existence českých evangelíků v Olomouci. Vždyť v dubnu 1977 se sešlo pět bratrů-následníků v Horce nad Moravou v naději, že s pomocí Boží získají celého kostela svépomocí. Za vedení br. Tomáše Coufala dokázala dílo provést během 3 měsíců, na které si pro „nedostatek kapacit“ netroufla socialistická organizace. Za dalších 10 let pod vedením br. Luboše Jeništy opět pomyslných 5 bratrů dokázalo získat spolu-

pracovníky ve sboru a opět svépomocí vyrobit „na koleně“ svařovaný rám včetně všech oken kostela, což je základ celé obnovy interiéru.

Těch několik příkladů z minulých dob dokazuje, že přes mnohé překážky sbor může stále doufat v přítomnost Boží a s díky o Boží pomoc může neustále prosit. Pro budoucnost pak jsou podstatné dvě věci, které jsou nadějí pro další generace:

1. olomoucký sbor po celou řadu 120-letého trvání neopouštěl bratrskou tradici s věrností k Písmu svatému a oddaností k božímu vedení, z toho vyrůstal a odolával tak různým tlakům zvenčí. S bratřími, kterým nevyhovoval daný způsob víry se dovedl vždy slušně rozloučit a nezavrhol je a s radostí se těšil z jejich případného návratu. Na druhé straně tato bratrská tradice se nestala žádným krunýřem, který by sbor vedl do stagnace. Naopak sbor dokázal přijímat a přijímá nové podněty a tak je zajištěn i jeho růst. Olomoucké

staršovstvo citlivě rozlišuje věci podstatné, případné a služebné. Rozhodně si na tradici jen nezakládá, ale na druhé straně ji ve věcech podstatných neopouští. Pro mě je překvapením, s jakým zájmem sbor přijal jako liturgický text nový tz. Ekumenický překlad Písma svatého, a jak dnes snadno a bez reptání se učí novým písním z evangelického zpěvníku.

2. Olomoucký sbor tvoří převážně ucelené rodiny. Není tedy jedním rodinnými svazky zasukovaným společenstvím ani společenství jedinců bez věřícího rodinného zázemí. To je velký dar, kterého si u olomouckého sboru vážím a jsem za to vděčný v přesvědčení v přítomnost a pomoc Boží.

Tyto dvě skutečnosti jsou velkou nadějí pro budoucnost olomouckého sboru. A mým velkým přáním je, aby vše, co se rozumí sborovou tradicí v Olomouci směřovalo k tomu jedinému: k živému sborovému společenství poutníků na cestě víry.

Jan Bartůšek

Výzva kazety

Vážené sestry a bratři,

dovoluji se vás požádat o spolupráci při procházení starých kazet s nahranými kázáními z našeho sboru. Kazet je více jak 200 a je potřeba je všechny poslechnout a vybrat některé

z nich, které stojí za to digitalizovat. Prosím tedy především ty, kteří jsou v důchodu, mají čas, chuť a kazetový magnetofon, aby se mi přihlásili.

Luba Vraj

Velikonoce na Travné

I letos mi bylo dopřáno strávit velikonoční dny v domě setkávání na Travné. Bylo to skvělé – potkat se opět se starými přáteli a potkat se s tolika novými lidmi, prožít si opět nově a naplno velikonoční mystérium ve společenství nabitým tvořivou energií...

Tématem letošní Velikonoční Travné byl DECH. A od něj odvinutý nádech, výdech, bez dechu, u konce s dechem, svobodně se nadechnout...

Pašije v kapli sv. Kříže v Javorníku

Pašijové pásmo čtení z Písma, poezie básníků slavných i mezi námi se pohybujících prokládané pasážemi hudby klasické i současné, zpěvem sborovým i sólovým zapůsobilo hlubokým zážitkem na publikum zaplněné středověké kaple i na nás, kteří jsme se na produkci nějakým způsobem podíleli. Jošua s Edou využili většinu lidí, kteří se sjeli na Travnou, ke spolupráci na společném díle – neopakovatelném (protože takhle to už nikdo nedá znova dohromady), živém, prýstícím z nás jak voda z pramene. Hluboký dojem pak dozníval při pochodu na Travnou s rozsvícenými svíčkami za tichého zpěvu písně z Taizé: *V temnotách našich dnů zapal oheň, který nezhasíná, nikdy nezhasíná v nás.*

Křížová cesta s Večeří Páně

Ráno – po ranní modlitbě a po snídani nabídl Jošua krátký workshop s dechovými cvičeními podle Wima Hoffa – jedním na zklidnění a druhým na energizaci před výkonem. Dopoledne bylo věnováno společné práci na údržbě a zvelebování Domu setkávání, jak je na Travné obvyklé.

Odpoledne jsme si společně prošli křížovou cestu u pramene Panny Marie Salettské. Každé zastavení nás překvapilo novým nápadem. Verše – niterné, současné, syrové a živé; kapka vonného oleje do dlaně před pozdravením pokoje... A na konec – Večeře Páně, vysloužená krnovským farářem Štěpánem Jančou – rituál tak prostý, jak jen může být, a přítom tak hluboký...

Bohoslužba pod širým nebem

V neděli jsme slavili bohoslužbu Vzkříšení na travnatém plácku před katolickou farou. Kázal pražský bohoslovec Karel Pacovský a obřad byl zakončen veselou hostinou.

Odjíždím v pondělí po společném úklidu celého domu napl-

Jošua Blažek s pašijovým zpěvníčkem připraveným Miou Švecovou

Příprava Večeře Páně se Štěpánem Jančou

Příprava nedělní bohoslužby pod širým nebem

ně životadárnou energií a posílen novým odhodláním do budoucna. Obohacen hlubokým zážitkem společenství, sdíleným při společné práci, debatě i modlitbě, umocněným podílením se na společné tvorbě.

Ještě jedna věc mě hřeje u srdce – když jsem jako dvacetiletý ateista začal jezdit na Travnou, ohromila mě radostnost celého společenství a svoboda celé debaty (v tehdejší totalitní společnosti nemyslitelná). A tohle trvá do-

dnes – témata se proměnila, ale ten plamen přijetí a tolerance předávaný po generace je stále přítomný a hřeje dál.

Obrovský dík patří všem organizátorům (především, ale zdaleka nejen Ondrovi Sabelovi, Edovi Kenningovi a Jošovi Blažkovi) a především Pánu Bohu, který Travnou stále provází, drží a obcerstvuje svým Duchem.

Jiří K. Jurečka

Oslava smíření

400 let po bitvě na Bílé hoře došlo k symbolickému usmíření mezi katolíky a protestanty

Letos opět zazní v krajských městech společná chvála křesťanů za jednotu naší země.

Chvalme Hospodina!

8. 5. 2026 | OLOMOUC | 14 – 16 HOD.
TŘ. 17. LISTOPADU – ROZÁRIUM

www.smireniBH.cz

BÍLÁ HORA

Téma Noci kostelů 29. 5. 2026: ODVAHA

Odvaha má tisíce podob. Odvaha malého chlapce, který vytáhl dědečka z vody a zachránil ho před utonutím. Odvaha mladé skautky, která neutekla před urvaným pravicovým extremistou. Odvaha otce, který jde na rodičovskou dovolenou. Odvaha úředníka, který odolává korupci a nátlaku, aby ohnul pravidla. Odvaha zastat se slabšího proti přesile. Odvaha přiznat vinu a prosit o odpuštění. Odvaha připustit si slabost a vyhledat pomoc.

Odvaha je vstoupit do kostela. V kostele je na místě cítit se nesvůj. Ať nevěřící či věřící. Zatímco svůj dům a byt si upravím podle svého, kostel mi nepatří. Kostel zrcadlí celé věky, uchovává stopy, jež tu zanechaly předchozí generace se svými bolestmi i nadějemi, se svou jinakostí. Kostel je prostorem, který nevlastníme a nedokážeme pojmout. Ticho nám klade nepříjemné otázky.

Odvaha je vždycky situační. Záleží na souvislostech. Co je u jednoho v daném okamžiku odvahou, není u druhého ničím zvláštním. Odvaha není vlastnost. Nic jednou provždy daného. Vždyť odvahu je možno „ztratit“, ale právě tak naopak „nalézt“. Kdo odvahu nemá, může si ji „dodat“. Nebo mu může být dodána odjinud. Odvaha se může nečekaně zrodit.

Co v tom hraje roli? Jak pomoci odvaze?

Jak už slovo odvaha napovídá, něco se tu váží. Pokládáme na váhu to, čeho si vážíme, a to, čeho se bojíme. Na jedné misce vah je to,

na čem mi záleží, na druhé misce vah je to, co mohu ztratit. Čeho si vážím natolik, že se odvážím přemoci svůj strach?

Odvaha se rodí, když odpovědnost převáží nad lhostejností. Když naděje převáží nad skepsí. Když víra převáží nad strachem.

Kostel tu stojí nehnutě celé věky. Klade otázky. Ale taky poskytuje útočiště. Venku zůstává nepohoda a chaos. Ovšem poselství, které křesťanské kostely uchovávají jako zdroj víry,

příběh Ukřižovaného a Vzkříšeného, vybízí k cestě. Vyzývá k odvaze vyjít zase ven. Kostelní útočiště je spíše odraziště, opora, odkud se můžeš odrazit k odvaze.

Víra nedává odpovědi na všechny otázky. Víra dává odvahu žít a milovat.

Mgr. Pavel Pokorný,
předseda Ekumenické rady církví
v České republice

Všem sborům a kazatelským stanicím ČCE

Vyhlášení sbírky na Hlavní stavební projekt Jeronýmovy jednoty – stavebního fondu pro rok 2026

Vážení přátelé,

v letošním roce budeme opět přispívat ve velikonoční sbírce na Hlavní stavební projekt (dříve Hlavní dar lásky). Ústřední shromáždění Jeronýmovy jednoty-stavební fond (dále jen ŮS JJ-SF) schválilo jako Hlavní stavební projekt pro rok 2026 projekt farního sboru v Nymburce s názvem „Pod jednu střechu – rekonstrukce bytu faráře“.

Sboru v Nymburce dlouhodobě chybí celoročně využitelné a od života farářské rodiny oddělené prostory. Sbor se schází v kostele, na zahradě nebo na faře ve stíněných a obtížně vytopitelných prostorách. V současnosti využívá i zázemí farářské rodiny, což není vyhovující.

Proto připravil sbor v Nymburce projekt, který v budově fary rozšíří zázemí pro činnost sboru a zároveň jej oddělí od farářského bytu. Nymburští evangelíci chtějí upravit společenské prostory s vlastní kuchyňkou, toaletami a bezbariérovým přístupem, které budou celoročně využitelné pro konání sborových akcí a setkávání různých skupin od nejmenších dětí, přes mládež až po seniory. Tyto prostory bude možné nabídnout také komunitním či vzdělávacím aktivitám jiných subjektů. Projekt pamatuje i na dosažení energetických úspor prostřednictvím izolací, instalací podhledů a dalších opatření. Přibude také bezbariérový přístup s rampou.

Odhadované náklady jsou 6,5–7 mil. Kč. Více informací najdete na webových stránkách sboru (nymburk.evangelnet.cz) i v informačním letáku JJ-SF.

Celocírkevní sbírka na velikonoční neděli je příležitostí podpořit společně vybraný projekt jednoho z našich sborů a projevit tak vzájemnost a solidaritu v duchu evangelia. Pokud výnos sbírky převýší 1,5 mil. Kč, bude tato část výnosu navýšena o polovinu, a to z prostředků mimořádného daru, který JJ-SF v loňském roce obdržela.

Shromážděné dary zasílejte na bankovní účet č.: 71717171/2700 pod variabilním symbolem 914200xxxx (xxxx = evidenční číslo sboru).

Děkujeme Vám za vaše dary.

Jan Kirschner

člen ústředního představenstva JJ-SF

Jiří Schneider

člen ústředního představenstva JJ-SF
a synodní kurátor

Pod jednu střechu – sbírka na Hlavní stavební projekt církve 2026

Výtěžek sbírky podpoří rekonstrukci fary v Nymburce.

S Vaší pomocí vytvoříme pod jednou střechou domov pro faráře s rodinou a zároveň i otevřené, celoročně využitelné prostory pro setkávání.

Příspěvek můžete poslat na účet: 71717171/2700
variabilní symbol: 914200 nebo použít QR platbu →

DĚKUJEME

QR Platba

e-cirkev.cz/jj2026

Evangelická teologická fakulta Univerzita Karlova

zve **v letním** semestru akademického roku 2025/26 všechny zájemce ke kurzům **celoživotního vzdělávání a univerzity třetího věku** v Olomouci. V rámci kurzu *Úvod do evangelické teologie* připravila katedra církevních dějin řadu přednášek nazvanou

Česká reformace

Přednáší: doc. Ota Halama, Ph.D.

Kurz seznamuje s dějinami, myšlením a kulturou české reformace. Každé setkání se soustředí na jeden uzavřený historicko-teologický celek (husitství, utrakvismus, jednotu bratrskou a vztahy české a evropské reformace) v období 14.–17. století. Všechny výklady doplňují obrazové prezentace.

- 26. 2. 2026 *Husitství*
- 26. 3. 2026 *Česká reformace*
- 23. 4. 2026 *Jednota bratrská*
- 21. 5. 2026 *Styky české a evropské reformace*

Koná se **v Olomouci** ve farním sboru ČCE (Blahoslavova 1) v uvedené **čtvrty** od 14:00 do 18:00 hod. Začínáme 26. února 2026.

Cena kurzu: 700,- Kč; číslo účtu: 85439011/0100; variabilní symbol: 335
Zpráva pro příjemce: jméno studenta/studentky.
Platbu prosíme provedte od 1. 1. 2026 do 31. 3. 2026.

Dotazy a přihlášky posílejte na: e-mail office@etf.cuni.cz
tel.: +420 221 988 216, fax: +420 221 988 215
Děkanát ETF UK (CŽV/U3V), Černá 9, 110 00 Praha 1
<https://web.etf.cuni.cz/ETFN-526.html>

Univerzita Karlova
Evangelická teologická fakulta
Černá 646/9
110 00 Praha 1
www.etf.cuni.cz

Modlitební setkání Pobyty pro Ukrajinu

Srdečně vás zveme na modlitební setkání za Pobyty pro Ukrajinu.

V listopadu minulého roku se uskutečnil jeden z prvních pobytů právě tady v Olomouci a jsme za to velmi vděční, protože věříme, že si tento čas Bůh použil. Letos nás čeká už příbližně čtvrtý pobyt, který s sebou přináší nové výzvy. Proto se za něj chceme modlit a před-

kládat ho Bohu – věříme, že je to to nejlepší, co můžeme udělat.

Rádi bychom vás pozvali, abyste se k nám přidali 30. 4. od 18:00 v Evangelickém kostele.

Na program budou modlitby, chvály a také společné očekávání toho, co má Bůh připravené.

Za organizační tým se na vás těší

Zuzana Adamcová

*Přijďte se s námi modlit za
Pobyty pro Ukrajinu*

Web

modlitby, chvály, svědectví

*Evangelický kostel Olomouc
Blahoslavova 916/1, 779 00
Olomouc 9
30.4.2026 - 18:00-19:30*

**V pondělí 18. 5. a úterý 19. 5. 2026
v 16–19 hod.**

**Přijďte, prosíme,
a pomozte uklidit náš kostel!**

Na jednotlivé úkoly se zapisujte, prosíme, na listiny ve velkém sále.

Kontakty na zástupce sboru:

Farář **Jan Lukáš**

776 029 782

Lukas.Jan@seznam.cz

Kurátor **Marek Vraj**

605 224 814

m.vraj@volny.cz

Úřední hodiny ve farní kanceláři:

Úterý 9–11 hod.

Pátek 9–11 hod. (br. farář Jan Lukáš)

Kdykoliv jindy je možné setkání podle telefonické nebo mailové domluvy.

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 2302116008/2010

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

pose
2026 / XXVII. ročník

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Daniel Batla,
Amos Děkaník.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci
vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Pří-
spěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 3. 2026

Vyšlo: 26. 4. 2026

Uzávěrka příštího čísla: 15. 4. 2026

<http://www.olomouc.evangnet.cz>